

Sygn. akt: I 1 C 3108/14 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 września 2015 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny Sekcja d/s rozpoznawanych w postępowaniu uproszczonym
w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Ewa Kokowska-Kuternoga

Protokolant: Marta Bona

po rozpoznaniu w dniu 4 września 2015 r. w Gdyni

sprawy z powództwa A. S.

T. S.

przeciwko (...) Towarzystwo (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W.

o zapłatę

I zasądza od pozwanego (...) Towarzystwo (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. solidarnie na rzecz powoda A. S., T. S. kwotę 5.167,48 zł (pięć tysięcy sto sześćdziesiąt siedem złotych 48/100) z ustawowymi odsetkami od 27.09.2014r. do dnia zapłaty;

II w pozostałej części umarza postępowanie;

III kosztami postępowania w niniejszej sprawie obciąża w całości pozwanego, pozostawiając ich szczegółowe wyliczenie referendarzowi.

UZASADNIENIE

Powodowie A. i T. S. domagali się zasądzenia od pozwanego (...) Towarzystwa (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. (dalej: (...)) kwoty 5 667,48 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 27.9.2014r do dnia zapłaty oraz zwrotu kosztów procesu, wskazując, że w dniu 27 sierpnia 2014 r. doszło do uszkodzenia samochodu powodów marki O. (...) nr rej. (...). Powodowie wskazali, że pozwany uznał swoje zobowiązanie z tytułu ubezpieczenia AC co do zasady, wypłacając łączną kwotę 15.132.52 zł, i odmówił wypłaty pozostałej części, powołując się na umowne stawki oraz amortyzację przewidziane warunkami umowy AC. Zdaniem powodów prawidłowo wyliczone świadczenie powinno wynieść 19.800 zł, albowiem kosztorysowy koszt naprawy wynosi 56228,56 zł, co przy wartości pojazdu z daty szkody na poziomie 27800 zł sprawia, że wypłatę świadczenia ubezpieczeniowego trzeba wyliczyć w oparciu o zasady OWU właściwe dla szkody całkowitej / par. 22, 25, 27/. Z wyliczeń kosztorysów prywatnych załączonych do pozwu wynika, że wartość pojazdu uszkodzonego to 8000 zł, szkody – 19800 zł, zatem po uwzględnieniu kwoty już wypłaconej / 15132, 52 zł /, do dopłaty zostało 4667, 48 zł. Pozwany nie uwzględnił uszkodzenia lewego tylnego wahacza, wymiany zderzaka i dolnej dokładki przedniego zderzaka, uszkodzenia tłumika środkowego, systemu (...) i (...), płyty podłogowej, co wykazała prywatna ekspertyza zlecona przez powodów, z którą zapłacili 1000 zł, której to kwoty zwrot został też objęty żądaniem pozwu.

(pozew - k. 3-6)

Pozwany złożył odpowiedź na pozew, w której wniósł o oddalenie powództwa w całości. Pozwany wskazał, iż bezspornym w sprawie jest, że poszkodowanego i pozwanego łączyła umowa dobrowolnego ubezpieczenia autocasco oraz że pozwany wypłacił należne odszkodowanie w związku ze szkodą z dnia 27 sierpnia 2014 r., którego wysokość została ustalona w oparciu o Ogólne Warunki Ubezpieczenia Autocasco z dnia 8 sierpnia 2013 r. (dalej: OWU). Pozwany wskazał, że miernikiem wysokości odszkodowania nie jest tu zasada pełnego odszkodowania a postanowienia umowy wiążącej strony zwłaszcza par. 22, 25, 26, 27 OWU określające obliczanie odszkodowania w zależności od wariantu zawartej umowy. Pozwany podniósł, że powódka nie udowodniła swojego roszczenia ani co do zasady, ani co do wysokości, a koszty naprawy ustalone przez pozwanego nie przekraczają 70 %, więc nie jest to szkoda całkowita jak chcą powodowie.

(odpowiedź na pozew - k. 50-51)

Pismem z dnia 30.6.2015r powodowie ograniczyli żądanie pozwu o kwotę 500 zł

(pismo z dnia 30.6.2015r k 239-241)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 27 sierpnia 2014 r. doszło do kradzieży ,następnie odzyskania samochodu marki O. (...) nr rej. (...), w wyniku tych zdarzeń ten pojazd został uszkodzony. W dniu zdarzenia pojazd podlegał ubezpieczeniu AC na podstawie umowy ubezpieczenia, potwierdzonej polisą nr (...), zawartej z (...), do której zastosowanie mają Ogólne warunki ubezpieczenia autocasco z dnia 8 sierpnia 2013 r. Zgodnie z treścią polisy umowa ubezpieczenia została zawarta w wariantcie kosztorys.

(niesporne, nadto, polisa nr (...) – k. 9-11, OWU – k. 12-17, ksero dowodu rejestracyjnego k 18-19, certyfikat gwarancyjny k 20-22,)

9 września 2014r (...) sporządził kalkulację naprawy uszkodzonego pojazdu i ustalił odszkodowanie na kwotę 15132,52 zł , a w dniu 8.10.2014r zawiadomiono o tym powodów.

(niesporne, nadto: kalkulacja – k. 86-90, pismo zawiadamiające – k. 85, akta szkody k 60-181)

(...) wypłacił A. i T. S. tytułem odszkodowania kwotę 15 132,52 zł.

(niesporne, nadto pismo z dnia 08.10.2014 r. – k. 85)

A. i T. S. zlecieli prywatnie opinię D. K. celem zweryfikowania kalkulacji sporządzonej w dniu 9.9.2014r przez (...), za którą zapłacili 1000 zł

(niesporne, nadto kalkulacja k 28-36, faktura k 38)

Mimo wezwania do zapłaty z dnia 14.11.2014r , doręczonego dnia 17.11.2014r (...) - nie wpłacono A. i T. S. żądanej kwoty odszkodowania

(wezwanie k. 39, dowód doręczenia wezwania k. 39v)

Powołany w sprawie biegły stwierdził, że na podstawie warunków umowy AC zawartej między A. i T. S. , (...) w przypadku zdarzenia objętego tym postępowaniem należy przyjąć szkodę całkowitą, bo przywrócenie samochodu do stanu poprzedniego , który to samochód był samochodem nienaprawianym do tej chwili i zawierał oryginalne części producenta, powinno kosztować z VAT 26151,59 zł, a szacunkowa wartość pojazdu w polisie wynosiła 27800 zł, więc koszty naprawy tego samochodu przekraczają 70 %- tym samym – zgodnie z par. 25 OWU - szkoda winna być zakwalifikowana jako całkowita. Zgodnie z katalogiem (...)Ekspert „pojazdy samochodowe, wartości rynkowe, część A IX-2014” biegły wyliczył wartość rynkową brutto pojazdu odpowiadającego wersji 028- (...) na 25300 zł , a

przy uwzględnieniu korekty za wyposażenie dodatkowe po korekcie za przebieg / autoalarm, czujniki parkowania, kierownica wielofunkcyjna, klimatyzacja automat. 2 strefowa, osłona dolna silnika, pakiet (...) 2, reflektory bikielone, spryskiwacze, doświetlenie, tarcze kół ALU 17/- na 27100 zł, wartość rynkowa pojazdu w dacie szkody wyniosła 27100 zł, wartość pozostałości – 7800 zł, wyliczył metodą stopnia uszkodzenia; przyjmując wartość rynkową pojazdu w dacie uszkodzenia na kwotę 27100 zł i odejmując wartość pozostałości w kwocie 7800 zł – różnica tj. 19300 zł to kwota świadczenia należnego, zdaniem biegłego – powodom

(opinia biegłego k. 207-212, zeznania biegłego na nośniku - k 253)

Sąd zważył, co następuje:

Przy ustalaniu stanu faktycznego Sąd oparł się w całości na dowodach z w/w dokumentów złożonych przez strony w toku postępowania, które uznane zostały za wiarygodne w całości, albowiem nie budziły one zastrzeżeń Sądu co do autentyczności i prawdziwości twierdzeń w nich zawartych, ponadto ich wiarygodność nie była kwestionowana przez żadną ze stron. Pozostałe dokumenty złożone w sprawie nie mają znaczenia dla rozstrzygnięcia, gdyż nie wnoszą do sprawy nowych istotnych okoliczności. Sąd nie przeprowadził dowodu z przesłuchania stron na okoliczność istnienia i wysokości zobowiązania, gdyż okoliczności te wykazane zostały za pomocą innych środków dowodowych/ opinia biegłego/, a zatem dowód ten, zwłaszcza wobec stanowisk stron, nie był przydatny dla rozstrzygnięcia sporu. Kluczową rolę w tej sprawie odegrała opinia biegłego, zarówno pisemna, jak i ustna, której Sąd w całości dał wiarę, albowiem analiza przez niego przeprowadzona jest spójna, logiczna, matematycznie czytelna i zrozumiała oraz znajduje odzwierciedlenie w OWU (...) i pozwala tym samym na ocenę, które stanowisko stron zasługuje na uwzględnienie.

W niniejszym procesie powodowie domagali się zasądzenia od pozwanego ostatecznie kwoty 5 167,48 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 27.9.2014r do dnia zapłaty tytułem odszkodowania za uszkodzenie swojego pojazdu powstałe w dniu 27.8.2014r. Powodowie roszczenie swoje wywodzili z zawartej z pozwanym umowy ubezpieczenia autocasco, zatem normatywną podstawą odpowiedzialności pozwanego były przepisy art. 805 k.c. oraz zapisy Ogólnych warunków ubezpieczenia autocasco z dnia 8 sierpnia 2013 r. r. (OWU).

Zgodnie z art. 805 § 1 i § 2 pkt 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia zakład ubezpieczeń zobowiązuje się spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Świadczenie zakładu ubezpieczeń polega w szczególności na zapłacie - przy ubezpieczeniu majątkowym – określonego odszkodowania za szkodę powstałą wskutek przewidzianego w umowie wypadku.

Zgodnie z § 25 OWU (...) dokonuje klasyfikacji szkody jako częściowej lub całkowitej. Szkada jest kwalifikowana jako całkowita, gdy pojazd uległ uszkodzeniu w takim stopniu, że koszty jego naprawy, ustalone zgodnie z właściwym dla wybranego wariantu ubezpieczenia – w tym przypadku kosztorysowe - sposobem kalkulacji szkody i odszkodowania przekroczyłyby 70 % jego wartości w stanie nieuszkodzonym w dniu szkody. W przypadku częściowego uszkodzenia pojazdu lub jego wyposażenia dodatkowego odszkodowanie ustalone jest w wysokości kosztów naprawy umożliwiającej przywrócenie pojazdu do stanu sprzed szkody, z uwzględnieniem potrąceń wynikających z warunków umowy ubezpieczenia z tym, że odszkodowanie obejmuje uzasadnione koszty naprawy pojazdu wyłącznie w zakresie uwzględnionym w ocenie technicznej i obejmuje koszty naprawy i wymiany tylko tych części, które zostały uszkodzone lub utracone w związku przyczyn owym ze zdarzeniem objętym ochroną ubezpieczeniową.

Zgodnie zaś z par. 26 OWU, w wariantcie kosztorys- który dotyczy umowy zawartej między stronami tej sprawy- w przypadku kwalifikacji szkody jako częściowej, wysokość odszkodowania, ustalana jest przy przyjęciu stawki roboczogodziny 60 zł, cen materiałów i części zamiennych z baz dostawców w/w stosowanych poza siecią producenta pojazdu określonych w systemach A. lun E. pomniejszonych o amortyzację, jeśli nie została zniesiona po opłaceniu dodatkowej składki. W przypadku, gdy w systemach A. lun E. nie występują części zamienne, stosuje się zawarte w systemach A. lun E. ceny części zamiennych pochodzących od producenta pomniejszone o 30 % oraz amortyzację jeżeli nie została zniesiona po opłaceniu dodatkowej składki.

W par. 27 OWU ustalono zasady wyliczenia odszkodowania w sytuacji, gdy szkoda jest całkowita, lub pojazd został skradziony, niezależnie od wybranego wariantu ubezpieczenia. I tak kwota odszkodowania nie może być wyższa niż wartość pojazdu ustalona na dzień złożenia wniosku o zawarcie umowy ubezpieczenia; kwotę odszkodowania stanowi wybrana przez ubezpieczającego w trakcie składania wniosku i potwierdzona zapisem w umowie ubezpieczenia kwota określona w oparciu o katalog (...)Ekspert odpowiadająca wartości ubezpieczonego pojazdu w stanie nieuszkodzonym w dniu szkody albo kwota odpowiadająca wartości pojazdu ustalonej na dzień złożenia wniosku o zawarcie umowy ubezpieczenia; ustalona kwota odszkodowania jest pomniejszana o wartość pozostałości, tj. tych części pojazdu, które zachowały po szkodzie wartość handlową. Wartość pozostałości jest określana w oparciu o katalog (...)Ekspert na dzień ustalania wysokości odszkodowania oraz z uwzględnieniem zaleceń aktualnej Instrukcji Określania Wartości (...) zatwierdzonej do stosowania w Stowarzyszeniu rzeczoznawców (...) i Ruchu Drogowego;

W niniejszej sprawie bezspornym pomiędzy stronami było, iż doszło do zdarzenia w postaci kradzieży pojazdu, a następnie odzyskania go jako uszkodzonego, w wyniku tego szkodzie uległ pojazd powodów objęty ochroną ubezpieczeniową AC pozwanego ubezpieczyciela. Pozwany nie kwestionował swojej odpowiedzialności co do zasady oraz wskazywał, że całe należne powodom odszkodowanie zostało wypłacone. Pozwany wskazał, że miernikiem wysokości odszkodowania nie jest tu zasada pełnego odszkodowania a postanowienia umowy wiążącej strony zwłaszcza par. 22, 25, 26, 27 OWU określające obliczanie odszkodowania w zależności od wariantu zawartej umowy. Pozwany podniósł, że powodowie nie udowodnili swojego roszczenia ani co do zasady, ani co do wysokości, a koszty naprawy ustalone przez pozwanego nie przekraczają 70 %, więc nie jest to szkoda całkowita jak chcą powodowie.

Wobec powyższego stanowiska strony pozwanej wskazać należy, iż zgodnie z w/w art. 805 k.c. świadczenie ubezpieczyciela w przypadku zajścia przewidzianego w umowie wypadku obejmuje zapłatę sumy pieniężnej odpowiadającej wysokości poniesionej przez poszkodowanego szkody. Mając przy tym na uwadze reguły ustalania wysokości odszkodowania określone w art. 363 k.c., tj. przez przywrócenie stanu poprzedniego bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej, odszkodowanie wypłacane przez ubezpieczyciela powinno więc przede wszystkim obejmować kwotę pieniężną konieczną do opłacenia pełnego kosztu naprawy uszkodzonego pojazdu (tak też Sąd Najwyższy m.in. w wyroku z dnia 11 czerwca 2003 r. w sprawie V CKN 308/01, opubl. LEX nr 157324). Zaznaczyć przy tym należy, że efekt w postaci naprawienia pojazdu osiągnięty zostaje wtedy, gdy w wyniku prac naprawczych uszkodzony samochód doprowadzony zostaje do stanu technicznej używalności odpowiadającej stanowi przed uszkodzeniem. Zgodnie zatem z zasadą pełnej kompensaty poniesionej szkody (art. 361 § 2 k.c.) poszkodowany może domagać się od ubezpieczyciela odszkodowania obejmującego poniesione koszty prac naprawczych.

Wskazać należy, że w sytuacji wystąpienia kradzieży pojazdu i szkody całkowitej w pojeździe, poszkodowanemu przysługuje zgodnie z treścią par 27 OWU kwota określona w oparciu o katalog (...)Ekspert odpowiadająca wartości ubezpieczonego pojazdu w stanie nieuszkodzonym w dniu szkody. Nadto wskazać należy, że szkoda całkowita ma miejsce wtedy, gdy koszty naprawy pojazdu przekroczyłyby 70 % wartości pojazdu z dnia zawierania umowy o ubezpieczenie.

W dalszej kolejności zwrócić należy uwagę, że pozwany ubezpieczyciel, odmawiając zapłaty części odszkodowania w związku z uznaniem szkody częściowej powinien wskazać okoliczności faktyczne uzasadniające jego stanowisko, a także przesłanki, dla których odmówił wiarygodności przedłożonej mu dokumentacji przez powodów obrazującej istnienie szkody całkowitej. Nie ulega bowiem wątpliwości Sądu, że to pozwany ubezpieczyciel powinien udowodnić fakty, które wpływają na wyłączenie lub ograniczenie jego odpowiedzialności, jak też fakt naruszenia przez ubezpieczonego obowiązków uzasadniających odmowę zapłaty odszkodowania lub jego zmniejszenie. Zgodnie bowiem z art. 6 k.c. ciężar dowodu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Zgodnie z wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 3 października 1969 r. w sprawie II PR 313/69 (opubl. OSNC 1970/9/147) na powódzie spoczywa ciężar udowodnienia faktów przemawiających za zasadnością jego roszczenia. W razie sprostania przez powoda ciężarowi na nim obowiązkowi – „na stronie pozwanej spoczywa ciężar udowodnienia ekscpecji i faktów uzasadniających jej zdaniem oddalenie powództwa” (tak też wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 kwietnia 1982 r. w sprawie I CR 79/82, opubl. LEX nr 8416). W ocenie Sądu powodowie wykazali zasadność swojego roszczenia

przedstawiając sporządzoną przez rzeczoznawcę kalkulację kosztów naprawy pojazdu oraz wystawioną przez niego fakturę VAT dotyczącą poniesionych przez powoda kosztów opinii, które to koszty – zgodnie z przywołanymi dotychczas przepisami - pozwany ubezpieczyciel winien skompensować w formie odszkodowania obejmującego wszystkie poniesione koszty związane z likwidacją szkody. Powołany w sprawie biegły w swej opinii pisemnej potrzymanej następnie w całości podczas zeznań na rozprawie, stwierdził, że w przypadku zdarzenia objętego tym postępowaniem należy przyjąć szkodę całkowitą, bo przywrócenie samochodu do stanu poprzedniego, który to samochód był samochodem nienaprawianym do tej chwili i zawierał oryginalne części producenta, powinno kosztować z VAT 26151,59 zł, a szacunkowa wartość pojazdu w polisie wynosiła 27800 zł, więc koszty naprawy tego samochodu przekraczają 70 %- tym samym – zgodnie z par. 25 OWU - szkoda winna być zakwalifikowana jako całkowita. Zgodnie z katalogiem (...)Ekspert „pojazdy samochodowe, wartości rynkowe, część A IX-2014” biegły wyliczył wartość rynkową brutto pojazdu odpowiadającego wersji 028- (...) na 25300 zł, a przy uwzględnieniu korekty za wyposażenie dodatkowe po korekcie za przebieg / autoalarm, czujniki parkowania, kierownica wielofunkcyjna, klimatyzacja automat. 2 strefowa, osłona dolna silnika, pakiet (...) 2, reflektory bi-kesonowe, spryskiwacze, doświetlenie, tarcze kół ALU 17/- na 27100 zł, wartość rynkowa pojazdu w dacie szkody wyniosła 27100 zł, wartość pozostałości – 7800 zł, wyliczył metodą stopnia uszkodzenia; przyjmując wartość rynkową pojazdu w dacie uszkodzenia na kwotę 27100 zł i odejmując wartość pozostałości w kwocie 7800 zł – różnica tj. 19300 zł to kwota świadczenia należnego, zdaniem biegłego – powodom.

Podsumowując powyższe rozważania uznać należało, że zastosowane przez pozwanego w niniejszej sprawie obniżenie wysokości należnego powodom odszkodowania w stosunku do rzeczywistego kosztu naprawy (wykazanego przez powódkę poprzez przedłożenie w/w kalkulacji kosztów naprawy i faktury VAT) z powodu przyjęcia szkody częściowej, a nie całkowitej, oraz zastosowania części zamiennych nieoryginalnych prowadzi do pokrzywdzenia powodów i przerzucenia na nich części kosztów związanych z likwidacją szkody w jej pojeździe. W ocenie Sądu takie działanie pozwanego nie znajduje uzasadnienia w obowiązujących przepisach prawnych i jako takie nie zasługuje na aprobatę. W tym miejscu w pełni zgodzić należy się z Sądem Najwyższym, który w wyroku z dnia 26 stycznia 2006 r. (sygn. akt V CSK 90/05, opubl. LEX nr 195430) podkreślił, iż umowa ubezpieczenia pełni funkcję ochronną i przy wykładni jej postanowień nie można tracić z pola widzenia tego jej zasadniczego celu. Poszukiwanie przez ubezpieczyciela per fas et nefas możliwości uchylecia się od świadczenia na rzecz ubezpieczonego jest nie tylko niezgodne z celem ubezpieczenia, lecz także stanowi akt nielojalności i złej wiary, który nie zasługuje na ochronę prawną. Porównanie wartości pojazdu z wartością szkody wskazuje jednoznacznie, że biegły zasadnie przyjął zaistnienie szkody całkowitej, a konsekwencją przyjęcia szkody całkowitej – wynikającą z par. 27 OWU- jest przyjęcie wyliczeń powodów zweryfikowanych pozytywnie przez biegłego za poprawne.

Tym samym Sąd uznał żądanie powodów za zasadne.

Wobec powyższego Sąd uznał, że ustalona i przyznana przez pozwanego kwota odszkodowania powinna uwzględniać całkowity koszt naprawy pojazdu powodów, zmierzający do przywrócenia stanu sprzed zdarzenia, który powodowie ponieśli, zgodnie z przedstawioną opinią biegłego i fakturą VAT za wykonaną opinię prywatną, tj. 19.300 zł + 1000 zł. Wobec zaś faktu, iż pozwany bezspornie wypłacił powódce w toku postępowania likwidacyjnego kwotę 15132, 52 zł, a powodowie ograniczyli żądanie pozwu o 500 zł, to o tę kwotę pomniejszyć należy odszkodowanie należne powódce, co ostatecznie daje kwotę 5 167,48 zł (19300zł – 15132,52 zł + 1000 zł-500 zł), czyli kwotę zgodną z żądaniem powodów.

Wobec powyższego Sąd uwzględnił powództwo w całości i w pkt. I wyroku, na podstawie art. 805 k.c., zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę dochodzoną pozwem wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 27.9.2014r – miesiąc po dacie zdarzenia należało spodziewać się wypłaty odszkodowania- do dnia zapłaty.

O kosztach procesu w pkt. II Sąd orzekł zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu i na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z art. 108 k.p.c. w zw. z § 2 ust. 1 oraz § 6 pkt 4 w sprawie opłat za czynności adwokackie i radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (t.j. Dz. U. z 2013 r., poz. 461) obciążył pozwanego kosztami postępowania w tej sprawie pozostawiając ich szczegółowe wyliczenie referendarzowi, bowiem w toku jest zażalenie na postanowienie o ustaleniu kosztów opinii biegłego

oraz nieprawomocne jest postanowienie wydane po rozprawie na posiedzeniu niejawnym o kosztach stawiennictwa biegłego na rozprawę w dniu 4.9.2014r.